

Dosar nr. 4729/2/2017

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR. 5155

Ședința publică din data de **22.12.2017**

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE: IONUȚ MILITARU
GREFIER: ANDREEA IOANA BADEA

Pe rol se află soluționarea cererii formulate de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** împotriva pârâtului **TODOCA IOAN COLOMAN**, având ca obiect **anulare act administrativ**.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la 15.12.2017, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată ce face parte integrantă din prezenta sentință civilă, când Curtea, pentru a da posibilitatea părților de a depune la dosar concluzii scrise, a amânat pronunțarea la data de 22.12.2017, când a hotărât următoarele:

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

1. Obiectul cererii de chemare în judecată

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 20.06.2017, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a solicitat constatarea calității de colaborator al Securității a pârâtului Todoca Ioan Coloman.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că, așa cum rezultă și din Cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/638/16.03.2017, Todoca Ioan Coloman, șef de secție la Autoservice Aleșd, a fost recrutat supravegherii informative a colegilor de serviciu, precum a unor elemente semnat olograf un Angajament, preluând numele conspirativ „CUPIDON”. Informațiile furnizate de pârât prin trei note informative au vizat îngrădirea dreptului la viață privată.

În drept, au fost invocate dispozițiile: art. 3, art. 2 lit. b), art. 5 alin. 1, art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1, ale O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. 2 și art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și dispozițiile art. 194 C.pr.civ.

2. Poziția procesuală a părții adverse

Prin întâmpinare (filele 45-53), pârâtul a solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiată.

În apărare, în esență, pârâtul a învederat că nu sunt îndeplinite condițiile legale necesare constatării situației de colaborare prin furnizare de informații, a semnat angajamentul sub constrângerea legată de faptul că tatăl său era persecutat de regimul politic comunist, interesul serviciului de securitate al Statului Român în legătură persoana menționată în Nota de constatare și în cererea de chemare în judecată nu viza activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, ci posibile activități îndreptate împotriva integrității Statului Român, în vedere naționalitatea maghiară a persoanei urmărite (Kărbunar Attila Zoltan) sau activitățile comerciale ilicite ale acestuia constând în „micul trafic de frontieră” și sustragerea și vânzarea de produse de la locul de muncă (combustibil, piese).

Informațiile indicate de reclamant, atribuite pârâtului, nu sunt de natură să îndeplinească cerințele legii referitoare la scopul comunicării acestor date, respectiv denunțarea activităților sau atitudinilor potrivnice regimului comunist sau îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Datele personale ale pârâtului indică un profil moral, profesional și social incompatibil cu acuzația.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008, art. 205 C.pr.civ.

3. Aspecte procesuale

Cererea de chemare în judecată este scutită de plata taxei judiciare de timbru conform art. 11 din O.U.G. nr. 24/2008.

Instanța a încuviințat părților proba cu înscrisuri.

4. Starea de fapt

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea reține, în fapt, pe baza înscrisurilor administrate, următoarele:

Pârâtul Todoca Ioan Coloman, născut la 08.08.1961, în Oradea, județul Bihor, fiul lui Ioan și Ecaterina, domiciliat în orașul Aleșd, județul Bihor, a fost verificat, din oficiu, de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, deoarece a avut calitatea de candidat la funcția de deputat în Parlamentul României, conform prevederilor art. 3 coroborat cu art. 5 alin. 1 teza II raportat la art. 3 lit. b) - h)¹ din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia.

Așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatate nr. DI/1/638/16.03.2017, pârâtul Todoca Ioan Coloman, șef se secție la Autoservice Aleșd, a fost recrutat în vederea *supravegherii informative a colegilor de serviciu, precum a unor elemente din oraș*.

A semnat olograf un Angajament la data de 15.04.1989, preluând numele conspirativ „CUPIDON”, aspect recunoscut și prin întâmpinare.

Nota informativă identificată în dosarul celui pe lângă care a fost dirijat (Kărbunar Attila Zoltan), în care apar informațiile furnizate cu numele conspirativ „CUPIDON” la data de 02.08.1989, se referă la intenția acestuia de evaziune: *„Sursa consideră că ar fi pretabil la intenții de evaziune”* (dosar I 1628520, f. 12).

La data de 25.09.1989, ofițerul de legătură a întocmit un Raport informativ cu privire la aceeași persoană despre care pârâtul informează că acesta *„elogiază modul de viață din RP Ungară și sursa afirmă că după armată va încerca să plece din țară”*.

Urmare a informațiilor furnizate de pârât și a semnalării faptului că persoana urmărită a plecat în armată, ofițerul care a primit informațiile de la pârât, la data de 25.09.1989, a propus: *„Se va identifica UM și va fi transferată mapa”* (mapa de verificare <CALIGULA>, n.n.) cu scopul evident de a fi urmărit și pe perioada satisfacerii stagiului militar obligatoriu.

5. Asupra fondului cererii

Curtea reține incidența în cauză a dispozițiilor art. 301 alin. 1 C.pr.civ., potrivit cărora: *„Acela căruia i se opune un înscris sub semnătură privată este dator fie să recunoască, fie să conteste scrierea ori semnătura. Contestarea scrierii sau semnăturii poate fi făcută, la primul termen după depunerea înscrisului, sub sancțiunea decăderii”*.

În prezenta cauză, pârâtul nu a contestat niciun înscris, acestea fiind considerate ca fiind în mod definitiv recunoscute sub aspectul scrierii și semnăturii, intervenind decăderea din dreptul de a pretinde contrariul.

5.1. În ceea ce privește susținerea pârâtului Todoca Ioan Coloman privind încheierea angajamentului sub amenințare, ca viciu de consimțământ, Curtea reține că nu s-a dovedit o astfel de împrejurare de fapt, sarcina probei revenindu-i pârâtului potrivit dispozițiilor art. 1169 C.civ. din 1864, în vigoare la data faptelor în cauză.

Pârâtul nu a dovedit prin probele administrate că ar fi fost amenințat cu un rău de natură să îi producă o temere care să îl determine să încheie un act pe care nu l-ar fi încheiat și, cu atât mai puțin, nu s-au dovedit amenințările pe parcursul întregii perioade în care a oferit ofițerului de securitate informații.

Nu orice amenințare, prin ea însăși, constituie o violență ca viciu de consimțământ, ci numai atunci când amenințarea este nejustificată, când reprezintă o încălcare a legii. Din nici un înscris de la dosarul cauzei nu rezultă că împotriva pârâtului ar fi fost începute cercetări cu privire la săvârșirea vreunei infracțiuni, nici nu rezultă împrejurări de fapt care să îi fi creat o temere atât de puternică încât să accepte încălcarea unor drepturi fundamentale ale omului.

Curtea reține că legea nu prevede o condiție de formă a colaborării, aceea ca actul constatat să fi fost scris în întregime de semnat (olograf) sau compus de acesta, ci este suficient ca acesta să ofere informațiile care se regăsesc în conținutul aceluia act. Or, din cuprinsul angajamentului rezultă că relația de colaborare cu Securitatea a fost asumată de bunăvoie de către pârât (f. 17 – *„Fiind conștient că apărarea securității statului e o datorie de onoare a fiecărui cetățean român...”*).

Dovada puterii de a se opune solicitării de colaborare cu Securitatea rezultă din faptul că prezumtiva amenințare cu cercetarea penală a tatălui pârâtului (Todoca Ioan) și a întregii familii, pentru presupusa faptă de a critica politica de partid prin intermediul unor scrisori, nu corespundea

înscrierilor întocmite la epoca faptelor, respectiv caracterizării date prin „Raportul cu propunerea de avizare pozitivă”, în care se menţionează că „este cunoscut cu o conduită corectă” (f. 15).

De asemenea, în „Raportul cu propunerea de recrutare ca informator” din 14.04.1989 (f. 18-20), s-a consemnat că: „din verificările efectuate rezultă că este un individ corect, cinstit, nu ne-a fost semnalat cu manifestări duşmănoase sau cu alte preocupări de natură să afecteze securitatea statului”.

De asemenea, din dosarul informativ care îl priveşte pe tatăl pârâtului, (cota CNSAS I 627139, f. 90-137), nu rezultă că s-ar fi început urmărirea penală cu privire la vreo infracţiune, ci doar că a făcut obiectul unei cercetări informative.

Printr-o declaraţie olografă din data de 01.06.1989 (f. 120), domnul a negat că ar fi autorul scrisorilor anonime ce făceau obiectul investigaţiei Securităţii, iar prin alte două declaraţii din data de 02.06.1989 (f. 121 şi f. 125-126), şi-a schimbat poziţia, recunoscând faptele ce i se imputau.

Din înscrisurile ulterioare, întocmite în perioada 05.06.-07.06.1989 (f. 127-129) reiese că „nu au rezultat aspecte de interes operativ”, scrisorile anonime, al căror conţinut a fost catalogat drept „necorespunzător” fiind puse pe seama unor „neajunsuri în aprovizionarea populaţiei cu produse alimentare”.

Domnul nu s-a aflat niciun moment în cercetare penală, ci doar în urmărire informativă, în apropierea sa fiind dirijate surse ale Securităţii la data de 27.06.1989 (f. 130) şi 30.06.1989 (f. 131).

La f. 133 din dosarul instanţei, se află un Raport informativ întocmit la data de 18.07.1989 de ofiţerul de securitate după „întâlnirea avută cu informatorul «CUPIDON»”, în care s-a consemnat că acesta a oferit informaţii cu privire la „(...) după ce a fost chemat în biroul oraşenesc de partid a venit acasă foarte necăjit, indispus, având o criză şi a consumat foarte multe calmante” (...), „afirma că s-a făcut de ruşinea întregului oraş”, (...) „după şedinţa de partid din cartier acesta a venit mai mulţumit acasă”, (...) „în această perioadă nu a fost căutat de nimeni, a fost mai izolat ca înainte, a renunţat să mai desfăşoare unele activităţi la Consiliul Popular al oraşului Aleşd”.

Prin Raportul din 22.07.1989, s-a dispus *încetarea urmăririi informative* a domnului reţinându-se că „a fost contactat de către ofiţer şi influenţat prin sursele noastre”. Prin urmare, pârâtul a fost considerat de Securitate una dintre aceste surse, iar din datele dosarului nu rezultă că tatăl său ar fi cunoscut existenţa acestei relaţii de colaborare, pentru a se putea acorda ipoteza invocată de pârât, că scopul a fost acela de a-şi proteja familia.

Totodată, pârâtului îi sunt atribuite trei note informative din 15.04.1989, din 22.07.1989 şi din 02.08.1989, precum şi două rapoarte informative din 25.09.1989 şi, respectiv, din 01.12.1989, astfel că nu a existat în perioada menţionată nicio ameninţare reală şi concretă cu privire la începerea de cercetări cu privire la săvârşirea vreunei infracţiuni de către acesta sau familia sa, nici nu au existat împrejurări de fapt care să îi fi creat o temere atât de puternică încât să accepte încălcarea unor drepturi fundamentale ale omului.

5.2. În ceea ce priveşte natura colaborării cu Securitatea, Curtea reţine că sunt îndeplinite condiţiile impuse de prevederile art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, conform cărora „*colaborator al Securităţii*” este, printre altele, „*persoana care a înlesnit culegerea de informaţii de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziţia Securităţii a locuinţei sau a altui spaţiu pe care îl deţinea*”.

Pârâtul nu a fost anchetat, judecat sau condamnat pentru vreo infracţiune, iar din actele dosarului rezultă că nu a furnizat informaţii cuprinse în declaraţii, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, privind o cauză pentru care a fost fie cercetat, fie judecat şi condamnat, pentru a nu fi considerat colaborator al Securităţii, potrivit definiţiei legii.

Astfel, sunt îndeplinite condiţiile cumulative pentru a concluziona că pârâtul a colaborat cu securitatea, prin facilitarea culegerii de informaţii, consemnându-se în raportul de recrutare că acesta a cunoscut natura acestei colaborări, scopul fiind clar unul de a facilita „activitatea organelor de securitate în munca de descoperire şi prevenire a unor fapte ori fenomene de natură să aducă atingere securităţii statului” (Angajament, f. 17).

Informaţiile culese de Securitate se referă, în genere, la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, la comentariile privind condiţiile social-economice existente în ţară

sau la comentarii negative la adresa conducerii de partid, iar acest aspect era cunoscut de pârât, deoarece a semnat angajamentul începând cu declarația „Fiind conștient că apărarea securității statului e o datorie de onoare a fiecărui cetățean român[...]”, iar în raportul cu propunerea de recrutare s-a menționat că verificările au urmărit a stabili inexistența în privința sa a unei atitudini potrivnice regimului totalitar comunist: „Candidatul cunoaște, apreciază și militează pt. transpunerea în practică a hotărârilor de partid și a indicațiilor superioare în domeniul politic. Apreciază realizările din aria construcției socialiste” (f. 19).

Întâlnirile conspirative serveau scopului notoriu al Securității, de a monitoriza cu atenție orice comentariu negativ la adresa conducerii de partid și de stat, cunoscut fiind faptul că regimul urmărea promovarea ideii că statul comunist era forma superioară de organizare politică și socială, în care toate persoanele aveau un nivel de viață ridicat, iar meritul pentru această stare de fapt se datora în exclusivitate partidului, orice contestare a deciziilor politice reprezentând o atitudine potrivnică regimului totalitar comunist.

Oferirea de informații a fost una conspirativă („Despre acest lucru nu voi discuta cu absolut nimeni, indiferent de gradul de rudenie, prietenie ori afecțiuni sentimentale ce le voi avea cu o persoană sau alta”), fiind evident că scopul colaborării se referea la potențiale atitudini sau activități îndreptate împotriva regimului.

Legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al securității, persoanelor care, prin denunțurile lor, nu au menajat interesele celor denunțați, deși puteau și erau obligați să procedeze astfel pentru a nu încălca principiile unei societăți democratice și drepturile fundamentale ale omului.

Or, din probele administrate, rezultă că pârâtul a furnizat informații Securității încă de la data semnării Angajamentului, prin Nota informativă din data de 15.04.1989, acestea având ca obiect detalii despre viața privată a persoanei urmărite de Securitate (unde locuiește, dacă are intenții de plecare ilegală din țară), emițându-se îndrumarea de „a rămâne în continuare în atenția sursei pentru a stabili ce comportare și concepție are”.

Măsurile luate de Securitate, inclusiv prin dirijarea unor surse, constituie ingerințe în viața privată. De asemenea, deși nu s-au dispus măsuri de interceptare a corespondenței, sursa „Cupidon” a intrat în legătură cu sora și cu tatăl persoanei urmărite, iar de la acesta din urmă a aflat conținutul unei scrisori, pe care l-a comunicat și ofițerului de securitate, deși era evident că putea menaja interesele celui denunțat, conținutul corespondenței fiind de interes strict privat.

Naționalitatea maghiară a persoanei urmărite nu poate constitui, prin ea însăși, un indiciu privind săvârșirea de „activități îndreptate împotriva integrității Statului Român”, astfel cum susține pârâtul prin întâmpinare. Art. 17 alin. 1 din Constituția României din 1965 prevedea că: „Cetățenii Republicii Socialiste România, fără deosebire de naționalitate, rasă, sex sau religie, sînt egali în drepturi în toate domeniile vieții economice, politice, juridice, sociale și culturale”.

Este adevărat că alin. 3 al aceluiași articol prevedea că „orice manifestare avînd ca scop stabilirea unor asemenea îngrădiri, propaganda naționalist-șovină, ațîțarea urii de rasă sau naționale, sînt pedepsite prin lege”, însă în conținutul acestor manifestări nu se regăsește și „intenția de evaziune” („încercarea de a pleca din țară”), nici „elogierea modului de viață din RP Ungară”.

Deși infracțiunea de trecere frauduloasă a frontierei a fost incriminată prin art. 267 din Codul penal din 1936, „potrivit politicii penale a statului instaurat după 6 martie 1945 și corespunzător modificării conținutului valorilor ocrotite, coroborat cu îngrădirile aduse drepturilor fundamentale și sub aspectul libertății de circulație, fapta de trecere frauduloasă a frontierei a fost apreciată ca infracțiune avînd caracter politic, așa încât instrumentarea acesteia se efectua de către organele securității statului, iar competența de judecată a fost atribuită instanțelor (Curtea Supremă de Justiție, Completul de 9 judecători, Decizia nr. 14 din 13 ianuarie 2003).

Este întemeiată apărarea reclamantului cu privire la împrejurarea notorie că intenția de a emigra era privită cu suspiciune către organele în drept, pe motiv că, astfel, cetățenii români ajunși în străinătate, puteau oferi informații despre situația economică și socială a României, destrămând astfel informaționale controlate de partid. De asemenea, oferirea de informații despre situația economică și socială a altor state era privită în același mod (dovadă interesul față de persoana urmărită, care „elogia modul de viață din R.P. Ungară”).

Chiar dacă Raportul Informativ din 25.09.1989 nu este scris olograf de către pârât, se presupune că ofițerul de securitate a consemnat cele comunicate în mod conspirativ de sursa în

cauză, iar aceasta este în continuarea notei informative din 15.04.1989, care vizează același aspect, consemnat olograf, al „intenției de plecare ilegală din țară”. Acceptarea acestui mod ocult de a relaționa atrage și prezumția simplă de fapt că tot ceea ce s-a consemnat în această modalitate reprezintă rezultatul întâlnirii conspirative, care nu a fost răsturnată în prezenta cauză.

Susținerea pârâtului că o astfel de informație nu viza o acțiune îndreptată împotriva regimului comunist nu poate fi primită, deoarece verificările au vizat propria călătorie în străinătate (f. 19 și f. 21), iar discuțiile prealabile recrutării au vizat și lipsa „intenției de a refuza înapoierea din țară” (f. 15). Prin urmare, pe lângă notorietatea situației, se poate considera că referirile repetate în discuțiile cu ofițerul de securitate la posibilele intenții ale persoanei urmărite de a părăsi țara, precum și expunerea „relațiilor de prietenie pe zona de frontieră” nu au fost întâmplătoare și nici lipsite de efecte previzibile.

5.3. Informațiile furnizate au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, respectiv a dreptului la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, și a dreptului la liberă exprimare, prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965 și art. 19 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

Astfel, analiza înscrisurilor evocate mai sus duce la concluzia categorică a întrunirii și a celei de-a doua condiții. Măsurile, precum dirijarea unei surse care să pătrundă în intimitatea celui vizat, au fost dispuse în scopul de a depista poziția ostilă/atitudinea dușmănoasă a celui urmărit față de regimul comunist, vădind interesul pentru opiniile celui urmărit relativ la plecarea în străinătate sau condițiile economice și sociale din străinătate, relaționarea cu alte persoane de naționalitate maghiară.

Acest interes, în general, pus în practică prin măsurile dispuse, coroborat cu urmările pe care le antrenau împotriva celor vizați (în speță, identificarea unității militare în care se afla persoana urmărită și transferarea mapei de verificare informativă <Caligula>, cu scopul evident de a fi urmărit și pe perioada satisfacerii stagiului militar obligatoriu), probează un mecanism specific de supraveghere polițienească extrem de intrusiv în viața privată a celor urmăriți și o grevare a dreptului la viață privată, a exercitării libertății de exprimare, de opinie și de conștiință, adică exact a acelor libertăți care conturează personalitatea unui om, care dau măsura demnității acestuia, grevare care – în raport de sistemul de valori al fiecăruia dintre cei vizați – poate echivala cu o suprimare efectivă a acestor libertăți.

Vulnerabilitatea persoanei urmărite, aflate într-un mediu restrictiv, cum este o unitate militară, detaliile oferite cu privire la deplasările sale în țară („Din discuțiile cu sora acestuia am aflat că a rămas fără bani în localitatea Gheorgheni. Nu cunosc motivul plecării sale în această direcție”) sau cu privire la corespondența privată transmisă familiei din unitatea militară (are „ceva probleme în armată”), conturează concluzia că nu este necesar ca o astfel de colaborare să fi avut urmări concrete (constând în cercetarea sau condamnarea persoanei vizate pentru anumite fapte), ci este suficient ca astfel de informații să fi fost apte de a produce o reacție negativă din partea Securității, să îl expună pe cel denunțat unor investigații suplimentare, unor consecințe negative, deși acestea puteau fi evitate de către persoana care a semnat angajamentul. Simpla naționalitate maghiară nu poate fi acceptată, prin natura sa, drept criteriu pentru luarea unor „măsuri curente de supraveghere, inclusiv informativă, pe linia informațiilor militare”, deoarece o astfel de concepție ar fi încălcat art. 17 alin. 1 din Constituția României din 1965, citat anterior.

Toate aceste acțiuni constituie activități prin care s-au suprimat ori îngrădit următoarele drepturi și libertăți fundamentale ale omului, consacrate legislativ în epocă astfel:

- *Dreptul la viață privată*, consacrat în epocă în art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, potrivit căruia „*Nimeni nu va fi supus la imixtiuni arbitrare în viața sa personală, în familia sa, în domiciliul lui sau în corespondența sa, nici la atingeri aduse onoarei și reputației sale. Orice persoană are dreptul la protecția legii împotriva unor asemenea imixtiuni sau atingeri*”.

- Art. 28 din Constituția Republicii Socialiste România din 1965 - „*Cetățenilor Republicii Socialiste România li se garantează libertatea cuvântului, a presei, a întrunirilor, a mitingurilor și a demonstrațiilor*”

- Art. 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului - „*Orice om are dreptul la libertatea opiniilor și exprimării; acest drept include libertatea de a avea opinii fără imixtiune din afară, precum și libertatea de a căuta, de a primi și de a răspândi informații și idei prin orice mijloace și independent de frontierele de stat*”.

Prin urmare, este întrunită și cea de-a doua cerință din ipoteza normei legale, aceea ca activitățile pârâtului să folosească unor acte de poliție politică în accepțiunea legii, adică să vizeze „instaurarea și menținerea puterii totalitar comuniste, precum și suprimarea sau îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului”.

Activitatea profesională desfășurată de pârât, precum și aprecierea de care se bucură în comunitate în calitate de ales local, necontestate, nu reprezintă elemente pertinente de natură a conduce la o concluzie contrară, deoarece societatea democratică prezentă trebuie să se supună lustrației, specifică regimurilor post-totalitare, în care au existat persoane care nu au acceptat sub nicio formă colaborarea cu Securitatea și care au suferit condamnări politice.

Reținând, în lumina considerentelor expuse mai sus, întrunirea ipotezei normei legale cuprinsă în art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, instanța – în temeiul art. 11 din același act normativ – va admite prezenta acțiune și va constata calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

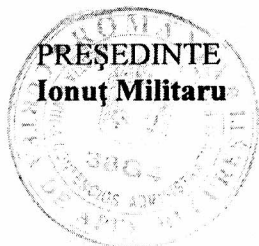
**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Admite cererea formulată de reclamantul **Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității** cu sediul în sector 3, București, str. Matei Basarab, nr. 55-57 în contradictoriu cu pârâtul **Todoca Ioan Coloman**, domiciliat în Oraș Județul Bihor, cu domiciliul procesual ales la Cabinetul de avocat, în București sector 3.

Constată calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, cererea urmând a se depune la sediul Curții de Apel București - Secția a VIII-a Contencios administrativ și fiscal.

Pronunțată public prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, azi, 22.12.2017.

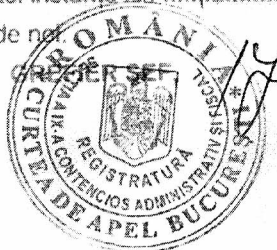

GREFIER
Andreea Ioana Badea

**ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA Contencios administrativ și fiscal**

Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanțe Nr. 4729/2/2017, se legalizează de noi.

Red./ tehnored. I.M.
4 ex./com. 2 ex/

GREFIER ȘEF, 1/4

Definitivă prin respingere a recursului ca nefondat, decizie nr. 2391/10.06.2020, dosar nr. 4729/2/2017 /ces.